

Sygn. akt IV CSK 553/13

POSTANOWIENIE

Dnia 13 marca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z wniosku M. W.
przy uczestnictwie W. P., P. P., A. P., N. W., H. W. i K. N.
o stwierdzenie nabycia spadku po B. P.,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 13 marca 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w O.
z dnia 16 października 2012 r., sygn. akt IX Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 16 października 2012 r. Sąd Okręgowy w O. oddalił apelację wnioskodawczyni i uczestnika postępowania W. P. od postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 16 października 2010 r., w którym Sąd ten orzekł o stwierdzeniu nabycia spadku po B. P. na podstawie ustawy.

Sądy obu instancji uznały, że sporządzone przez B. P. testamenty (notarialny z 2004 r. oraz poprzedzający go testament ręczny z 2002 r.) są nieważne, bowiem w momencie ich sporządzania testator z powodu choroby psychicznej znajdował się w stanie wyłączającym świadome powzięcie decyzji i wyrażenie woli.

W skardze kasacyjnej, opartej na podstawie naruszenia prawa materialnego art. 945 § 2 i art. 961 k.c., wnioskodawczyni jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazała na potrzebę wykładni budzących poważne wątpliwości przepisów art. 945 § 2 i art. 961 k.c. oraz na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne sprowadzające się do konieczności odpowiedzi na pytani „czy w rozumieniu art. 961 k.c. brak składnika majątkowego w spadku w chwili sporządzania testamentu powoduje jego automatyczną bezskuteczność, czy też dopuszczalne jest twierdzenie, że spadkodawca jest uprawniony do całego pozostałego spadku”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania prowadzi do oceny, że skarżąca nie wykazała istnienia w sprawie przesłanek przedsądu, na które się powołała.

Nie wykazała, że wskazane przez nią przepisy są różnie rozumiane i wywołują rozbieżności w orzecznictwie sądowym wymagające wykładni Sądu Najwyższego, gdyż nie przedstawiła żadnych rozbieżnych orzeczeń sądowych zapadłych w wyniku dokonania różnej wykładni tych przepisów. Nie przedstawiła też pogłębionego i wyczerpującego wyводу prawnego odnoszącego się do tej podstawy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, wykazującego, iż przepisy

te w doktrynie są i mogą być różnie rozumiane (porównaj między innymi orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 7 czerwca 2005 r. V CSK 2/05 i z dnia 8 lipca 2008 r. I CSK 111/08, niepubl.).

Zagadnienie przedstawione przez stronę powodową nie stanowi zagadnienia prawnego, w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. - a więc poważnego i istotnego zagadnienia prawnego o charakterze uniwersalnym, wywołującego poważne kontrowersje i rozbieżne oceny prawne wymagające zajęcia stanowiska przez Sąd Najwyższy (porównaj między innymi orzeczenia tego Sądu z dnia 10 maja 2001 r. II CZ 35/01, OSNC 2002/1/11 i z dnia 13 lipca 2007 r. III CSK 180/07, niepubl.). Samo sformułowanie problematyki nie jest jasne, a skarżąca wydaje się mylić spadkobiercę ze spadkodawcą. Ponadto opisane zagadnienie nie jest związane z rozstrzygnięciem rozpoznawanej sprawy, gdyż, jak wynika z uzasadnienia Sądu drugiej instancji, przyczyną stwierdzenia nieważności obu testamentów było sporządzenie ich przez testatora znajdującego się w stanie wyłączającym świadome złożenie oświadczenia woli z uwagi na chorobę psychiczną.

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, nie znajdując też okoliczności, które w ramach przedsądu obowiązany jest brać pod uwagę z urzędu.

[aw]

jw